Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 504/2008,

6. juuni 2008,

millega rakendatakse nõukogu direktiivid 90/426/EMÜ ja 90/427/EMÜ hobuslaste identifitseerimise meetoditega seoses

(EMPs kohaldatav tekst)

(ELT L 149, 7.6.2008, lk 3)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Komisjoni määrus (EL) nr 519/2013, 21. veebruar 2013	L 158	74	10.6.2013
►**M2**	Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1170/2014, 29. oktoober 2014	L 315	1	1.11.2014

▼B

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 504/2008,

6. juuni 2008,

millega rakendatakse nõukogu direktiivid 90/426/EMÜ ja 90/427/EMÜ hobuslaste identifitseerimise meetoditega seoses

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/426/EMÜ hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta, ([1]) eriti selle artikli 4 lõiget 4,

võttes arvesse nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/427/EMÜ zootehniliste ja genealoogiliste tingimuste kohta ühendusesisesel kauplemisel hobuslastega, ([2]) eriti selle artikli 4 lõike 2 punkte c ja d, artikli 6 lõike 2 teist taanet ja artikli 8 lõike 1 esimest lõiku,

võttes arvesse nõukogu 23. juuni 1994. aasta direktiivi 94/28/EÜ, millega nähakse ette põhimõtted seoses zootehniliste ja genealoogiliste nõuetega, mida kohaldatakse loomade, nende sperma, munarakkude ja embrüote impordi suhtes kolmandatest riikidest, ning muudetakse direktiivi 77/504/EMÜ tõupuhaste aretusveiste kohta, ([3]) eriti selle artikli 3 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 20. oktoobri 1993. aasta otsusega 93/623/EMÜ, millega kehtestatakse registreeritud hobuslaste identifitseerimisdokument (pass), ([4]) võetakse kasutusele meetod registreeritud hobuslaste identifitseerimiseks nende liikumisel loomade tervisekontrolli eesmärgil.

(2) Komisjoni 22. detsembri 1999. aasta otsuses 2000/68/EÜ, millega muudetakse otsust 93/623/EMÜ ja kehtestatakse aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste identifitseerimine, ([5]) on sätestatud eeskirjad hobuslastega nende liikumisel kaasas oleva identifitseerimisdokumendi kohta.

(3) Otsuseid 93/623/EMÜ ja 2000/68/EÜ on liikmesriigid rakendanud erinevalt. Lisaks sellele on hobuslaste identifitseerimine nendes otsustes seotud liikumisega, samal ajal kui muid loomaliike käsitlevates ühenduse õigusaktides identifitseeritakse loomi muu hulgas haiguste tõrje eesmärgil, sõltumata nende liikumisest. Lisaks sellele võib ühelt poolt aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste ning teiselt poolt registreeritud hobuslaste kahetasandiline süsteem tuua kaasa selle, et ühe looma kohta antakse välja mitu identifitseerimisdokumenti; seda olukorda saab vältida üksnes märgistades loomad esmasel identifitseerimisel kustumatu, kuid mitte tingimata nähtava märgistusega.

([1]) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 42. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/104/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 352).
([2]) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 55.
([3]) EÜT L 178, 12.7.1994, lk 66.
([4]) EÜT L 298, 3.12.1993, lk 45. Otsust on muudetud otsusega 2000/68/EÜ (EÜT L 23, 28.1.2000, lk 72).
([5]) EÜT L 23, 28.1.2000, lk 72.

▼B

(4) Otsuses 93/623/EMÜ sätestatud identifitseerimisdokumendis sisalduv joonis ei vasta täielikult sarnasele teabele, mida nõuavad võistlusteks ja võiduajamisteks ettenähtud hobuslastega tegelevad rahvusvahelised organisatsioonid ja Maailma Loomatervishoiu Organisatsioon. Seepärast tuleks käesoleva määrusega kehtestada joonis, mis vastaks ühenduse vajadustele ning oleks kooskõlas nende rahvusvaheliselt tunnustatud nõuetega.

(5) Hobuslaste import vastab jätkuvalt tingimustele, mis on sätestatud direktiivis 90/426/EMÜ ning eelkõige komisjoni 5. veebruari 1993. aasta otsuses 93/196/EMÜ loomatervishoiunõuete ja veterinaarsertifikaatide kohta tapaloomadeks ettenähtud hobuslaste importimisel ([1]) ning komisjoni 5. veebruari 1993. aasta otsuses 93/197/EMÜ loomatervishoiunõuete ja veterinaarsertifikaatide kohta registreeritud hobuslaste ning aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste impordil ([2]).

(6) Kui kohaldatakse tolliprotseduure, mis on sätestatud nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruses (EÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, ([3]) on vajalik viidata lisaks ka nõukogu 12. märtsi 1973. aasta määrusele (EMÜ) nr 706/73 Kanalisaarte ja Mani saare suhtes kohaldatava põllumajandustoodetega kauplemist käsitleva ühenduse korra kohta. ([4]) Määruses (EMÜ) nr 706/73 on sätestatud, et alates 1. septembrist 1973 kohaldatakse ühenduse eeskirju veterinaarõigusaktide puhul, kuid zootehnika õigusaktid on kohaldamisalast välja jäetud. Käesolevat määrust tuleks kohaldada, ilma et see piiraks kõnealuse määruse kohaldamist.

(7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määruses (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise ning veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise kohta ([5]) on määratletud mõiste „loomapidaja”. Seevastu direktiivi 90/426/EMÜ artikli 4 lõikes 2 viidatakse looma omanikule või aretajale. Nõukogu 29. aprilli 1992. aasta direktiivis 92/35/EMÜ, milles sätestatakse hobuste Aafrika katku kontrollieeskirjad ja tõrjemeetmed, ([6]) on kasutatud kombineeritud mõistet „omanik või loomapidaja”. Kuna ühenduse ja riiklike õigusaktide alusel ei ole hobuslase omanik tingimata looma eest vastutav isik, on asjakohane selgitada, et esmajoones peaks hobuslase pidaja, kes võib ühtlasi olla ka looma omanik, vastutama tema identifitseerimise eest vastavalt käesolevale määrusele.

(8) Ühenduse õigusaktide järjepidevuse huvides tuleks käesolevas määruses sätestatud hobuslaste identifitseerimise meetodeid

([1]) EÜT L 86, 6.4.1993, lk 7. Otsust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1792/2006 (ELT L 362, 20.12.2006, lk 1).
([2]) EÜT L 86, 6.4.1993, lk 16. Otsust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1792/2006.
([3]) EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1791/2006 (ELT L 363, 20.12.2006, lk 1).
([4]) EÜT L 68, 15.3.1973, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EMÜ) nr 1174/86 (EÜT L 107, 24.4.1986, lk 1).
([5]) EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1791/2006.
([6]) EÜT L 157, 10.6.1992, lk 19. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni otsusega 2007/729/EÜ (ELT L 294, 13.11.2007, lk 26).

▼B

kohaldada, ilma et see piiraks komisjoni 10. jaanuari 1996. aasta otsuse 96/78/EÜ, milles sätestatakse tõuaretamiseks ettenähtud hobuslaste tõuraamatusse kandmise kriteeriumid, ([1]) kohaldamist.

(9) Need meetodid peaksid olema kooskõlas põhimõtetega, mille on kehtestanud tõuaretusorganisatsioonid, mis on tunnustatud vastavalt komisjoni 11. juuni 1992. aasta otsusele 92/353/EMÜ, milles sätestatakse registreeritud hobuslaste tõuraamatuid pidavate või asutavate organisatsioonide ja ühingute tunnustamise kriteeriumid. ([2]) Kõnealuse otsuse kohaselt kehtestab hobuslaste identifitseerimissüsteemi, tõuraamatu jaotuse klassideks ja tõuraamatusse liinide kandmise põhimõtted originaaltõuraamatut pidav organisatsioon või ühing.

(10) Lisaks sellele tuleks direktiivi 90/427/EMÜ artikli 4 lõike 2 punktis d viidatud ja identifitseerimisdokumenti lisatavas päritolusertifikaadis esitada kogu vajalik teave, et tagada eri tõuraamatute vahel liikuvate hobuslaste kandmine tõuraamatu sellesse klassi, mille kriteeriumidele nad vastavad.

(11) Komisjoni 18. juuli 1996. aasta otsuse 96/510/EÜ (milles sätestatakse põlvnemistunnistused tõuloomade, nende sperma, munarakkude ja embrüote importimiseks) ([3]) artikli 1 kolmanda taande kohaselt peavad registreeritud hobuslaste põlvnemis- ja zootehnilised tunnistused vastama otsuses 93/623/EMÜ sätestad identifitseerimisdokumendile. Seepärast on vajalik selgitada, et mis tahes viidet otsusele 93/623/EMÜ, kuid ka otsusele 2000/68/EÜ, tuleks tõlgendada viitena käesolevale määrusele.

(12) Kuna kõik ühenduses sündinud või sinna käesoleva määruse kohaselt imporditud hobuslased tuleks identifitseerida ühekordselt väljastatava identifitseerimisdokumendiga, on tarvis erisätteid, kui aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslastest saavad direktiivi 90/426/EMÜ artikli 2 punktis c määratletud registreeritud hobuslased.

(13) Liikmesriikidel peaks olema võimalik kehtestada erikordasid määratletud aladel või territooriumidel, sh looduskaitsealadel metsikutes või poolmetsikutes tingimustes ringi liikuvate hobuslaste identifitseerimiseks, et tagada vastavus direktiivi 92/35/EMÜ artikli 2 teise lõiguga.

(14) Hobuslaste elektroonilised märgistusvahendid („transpondrid”) on rahvusvahelisel tasandil juba laialt kasutusel. Sellise tehnoloogia abil tuleks tagada tihe seos hobuslaste ja märgistusvahendite vahel. Hobuslased tuleks märgistada transpondriga, kuigi loomade identsuskontrolliks tuleks ette näha ka alternatiivmeetodid, tingimusel et need alternatiivmeetodid pakuvad samaväärset garantiid identifitseerimisdokumendi mitmekordse väljastamise vältimiseks.

(15) Kuigi hobuslastega peab vastavalt ühenduse õigusaktidele alati kaasas olema nende identifitseerimisdokument, tuleks näha ette erand sellest nõudest, kui selle järgimine on võimatu või isegi ebapraktiline, pidades silmas identifitseerimisdokumendi säilitamist hobuslase eluea jooksul, või kui sellist dokumenti ei ole

([1]) EÜT L 19, 25.1.1996, lk 39.
([2]) EÜT L 192, 11.7.1992, lk 63.
([3]) EÜT L 210, 20.8.1996, lk 53. Otsust on muudetud otsusega 2004/186/EÜ (ELT L 57, 25.2.2004, lk 27).

▼B

väljastatud põhjusel, et loom tapetakse enne, kui ta jõuab identifitseerimiseks vajalikku maksimaalsesse ikka.

(16) Neid erandeid tuleks kohaldada, ilma et see piiraks nõukogu 29. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/85/EÜ (ühenduse meetmete kohta suu- ja sõrataudi tõrjeks) ([1]) artikli 14 kohaldamist, mis lubab erandeid teatavatest haiguste tõrjemeetmetest identifitseeritud hobuslaste puhul, kes asuvad ettevõttes, kus suu- ja sõrataudi puhang on kinnitust leidnud.

(17) Liikmesriikidel peaks olema ka võimalus lubada nende territooriumi piires liikuvate hobuslaste puhul kasutada lihtsustatud identifitseerimisdokumenti. Erinevatel aladel on andmesalvestusvahendina võetud kasutusele sisseehitatud arvutikiipidega plastkaardid (kiipkaardid). Selliseid kiipkaarte peaks saama väljastada lisaks identifitseerimisdokumendile ja kasutada teatavatel tingimustel liikmesriigi piires liikuvate hobuslastega kaasas oleva identifitseerimisdokumendi asemel.

(18) Vastavalt komisjoni 5. detsembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 2076/2005 (millega nähakse ette üleminekumeetmed Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruste (EÜ) nr 853/2004, (EÜ) nr 854/2004 ja (EÜ) nr 882/2004 rakendamiseks) ([2]) artiklile 8 tuleb toiduahelat käsitleva teabe nõudeid rakendada 2009. aasta lõpuks.

(19) Sätted on vajalikud juhuks, kui käesoleva määruse kohaselt eluks ajaks väljastatud identifitseerimisdokumendi originaal on kaduma läinud. Kõnealused sätted peaksid nii palju kui võimalik välistama rohkem kui ühe identifitseerimisdokumendi ebaseadusliku olemasolu, et korrektselt kirjeldada inimtoiduks kasutamise eesmärgil tapmiseks ette nähtud looma staatust. Kui on olemas piisav ja kontrollitav teave, tuleks väljastada dokumendi duplikaat, mis on märgistatud kui selline ja millega üldjuhul arvatakse loom toiduahelast välja; muudel juhtudel tuleks väljastada asendusdokument, mis on samuti sellisena märgistatud ja millega lisaks alandatakse eelnevalt registreeritud hobuslase staatus aretamiseks ja tootmiseks ette nähtud hobuslase staatuseks.

(20) Vastavalt direktiivi 90/426/EMÜ artiklitele 4 ja 5 on identifitseerimisdokument hobuslaste liikumise piiramise vahend haiguspuhangu esinemise korral ettevõttes, kus neid peetakse või aretatakse. Seepärast on vajalik peatada teatavate haiguspuhangute korral selle dokumendi kehtivus liikumise eesmärgil, tehes identifitseerimisdokumenti asjakohase kande.

(21) Hobuslase surma korral, kui surma põhjus ei ole tapmine tapamajas, peaks surnud looma töötlemist Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määruse kohaselt (EÜ) nr 1774/2002 (milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad) ([3]) kontrolliv pädev asutus tagastama identifitseerimisdokumendi selle välja andnud asutusele ning tuleks tagada, et transpondrit ega

([1]) ELT L 306, 22.11.2003, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/104/EÜ.

([2]) ELT L 338, 22.12.2005, lk 83. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1246/2007 (ELT L 281, 25.10.2007, lk 21).

([3]) EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1432/2007 (ELT L 320, 6.12.2007, lk 13).

▼B

mis tahes muud hobuslase identsuskontrolliks kasutatavat alternatiivmeetodit, sealhulgas märgistust, ei oleks võimalik uuesti kasutada.

(22) Et vältida transpondrite sattumist toiduahelasse, tuleks nende loomade liha, kellelt ei õnnestu transpondrit tapmise ajal eemaldada, tunnistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 854/2004 (millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks) ([1]) I lisa II jao V peatüki kohaselt inimtoiduks kõlbmatuks.

(23) Transpondrite implanteerimise koha standardimine ja selle kandmine identifitseerimisdokumenti peaks transpondrite leidmist hõlbustama.

(24) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruse (EÜ) nr 178/2002 (millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused) ([2]) artikli 2 kohaselt määratletakse inimtoiduna turuleviimiseks ette valmistatud elusloomad toiduna. Kõnealuses määruses on sätestatud toidukäitlejate ulatuslik vastutus kõikides tootmisetappides, sealhulgas toiduloomade jälgitavus.

(25) Nii aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslastest kui ka registreeritud hobuslastest võivad nende eluea teatavas etapis saada tapaloomadeks ettenähtud hobuslased direktiivi 90/426/EMÜ artikli 2 punktis d määratletud tähenduses. Kabjaliste (hobuslaste sünonüüm) liha on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 853/2004 (millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad) ([3]) I lisas.

(26) Määruse (EÜ) nr 853/2004 II lisa III jao lõike 7 kohaselt võtab tapamajakäitaja vastu toiduahelat käsitleva teabe, milles on esitatud üksikasjad toiduainetööstuse toorainet andvate loomade päritolu, mineviku ja pidamise kohta, kontrollib seda ja võtab selle alusel meetmed. Pädev asutus võib lubada, et toiduahelat käsitlev teave kabjaliste koduloomade kohta saadetakse tapamajja samal ajal kui loomadki, selle asemel, et seda peaks varem tegema. Tapaloomadeks ettenähtud hobuslastega kaasas olev identifitseerimisdokument peaks seepärast moodustama osa toiduahelat käsitlevast teabest.

(27) Määruse (EÜ) 854/2004 I lisa II jao III peatüki punkti 1 kohaselt peab riiklik veterinaararst kontrollima toidukäitleja kohustuse täitmist, tagamaks, et inimtoiduks tapmiseks heakskiidetud loomad on nõuetekohaselt identifitseeritud.

(28) Määruse (EÜ) nr 853/2004 II lisa III jao lõike 8 kohaselt peavad toidukäitlejad kontrollima kabjaliste koduloomadega kaasas

([1]) ELT L 139, 30.4.2004, lk 206; parandatud versioon (ELT L 226, 25.6.2004, lk 83). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1791/2006.

([2]) EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 575/2006 (ELT L 100, 8.4.2006, lk 3).

([3]) ELT L 139, 30.4.2004, lk 55; parandatud versioon (ELT L 226 25.6.2004, lk 22). Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1243/2007 (ELT L 281, 25.10.2007, lk 8).

▼B

olevaid passe veendumaks, et loom on ette nähtud inimtoiduks tapmiseks, ning kui nad võtavad loomad tapmiseks vastu, peavad nad passi andma riiklikule veterinaararstile.

(29) Ilma et see piiraks nõukogu 26. juuni 1990. aasta määruse (EMÜ) nr 2377/90 (milles sätestatakse ühenduse menetlus veterinaarravimijääkide piirnormide kehtestamiseks loomsetes toiduainetes) ([1]) ning nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiivi 96/22/EÜ (mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamist loomakasvatuses), ([2]) kohaldamist, on veterinaarravimite manustamine hobuslastele reguleeritud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiviga 2001/82/EÜ veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta ([3]).

(30) Direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõigetes 2 ja 3 on sätestatud konkreetsed erandid kõnealuse direktiivi artiklist 11 seoses toiduloomade ravimisega ravimite abil, mille suhtes on kehtestatud jääkide piirnorm muude liikide kui sihtliigi jaoks või mida on lubatud kasutada muude haiguste korral, tingimusel et hobuslased on identifitseeritud ühenduse õigusaktide kohaselt ning spetsiaalselt tähistatud identifitseerimisdokumendis, et need ei ole ette nähtud tapmiseks inimtarbimise eesmärgil või et need on ette nähtud tapmiseks inimtarbimise eesmärgil pärast vähemalt kuue kuulise keeluaja lõppu pärast seda, kui neid on ravitud ainetega, mis on loetletud komisjoni 13. detsembri 2006. aasta määruses (EÜ) nr 1950/2006, millega kehtestatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2001/82/EÜ (veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta) hobuslaste raviks oluliste ainete nimekiri ([4]).

(31) Kontrolli säilitamiseks identifitseerimisdokumentide väljastamise üle tuleks minimaalne kogus olulisi andmeid selliste dokumentide väljastamise kohta andmebaasi kanda. Eri liikmesriikide andmebaasid peaksid andmevahetuse hõlbustamiseks tegema koostööd kooskõlas nõukogu 21. novembri 1989. aasta direktiiviga 89/608/EMÜ liikmesriikide haldusasutuste vastastikuse abi ning liikmesriikide haldusasutuste ja komisjoni koostöö kohta veterinaar- ja zootehnikaküsimusi käsitlevate õigusaktide nõuetekohase kohaldamise tagamiseks ([5]).

(32) Hobuste aretuse ja võistlustega tegelevate suurimate organisatsioonide vahel on kokku lepitud ülemaailmne UELNi süsteem (Universal Equine Life Number – hobuslaste universaalse elunumbri süsteem). Süsteem on välja töötatud järgmiste organisatsioonide algatusel: maailma sporthobuste kasvatajate föderatsioon (World Breeding Federation for Sport Horses, WBFSH), rahvusvaheline tõuraamatu komitee (International Stud-Book Committee, ISBC), rahvusvaheline araabia hobuste organisatsioon (World Arabian Horse Organization, WAHO), araabia hobuste organisatsioonide Euroopa konverents (European Conference of Arabian Horse Organisations, ECAHO), anglo-araabia hobuste rahvusvaheline konverents (Conférence Internationale de l'Anglo-Arabe, CIAA), rahvusvaheline ratsaspordi föderatsioon (Fédération Equestre Internationale, FEI) ja Euroopa traavliit (Union Européenne du Trot, UET); teavet selle süsteemi kohta leiab UELNi veebilehelt ([6]).

([1]) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 61/2008 (ELT L 22, 25.1.2008, lk 8).
([2]) EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/74/EÜ (ELT L 262, 14.10.2003, lk 17).
([3]) EÜT L 311, 28.11.2001, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2004/28/EÜ (ELT L 136, 30.4.2004, lk 58).
([4]) ELT L 367, 22.12.2006, lk 33.
([5]) EÜT L 351, 2.12.1989, lk 34.
([6]) http://www.ueln.net

▼B

(33) UELNi süsteem sobib nii registreeritud hobuslaste kui ka aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste registreerimiseks ning võimaldab arvutipõhise infovõrgustiku järkjärgulist sisseseadmist, et tagada registreeritud hobuslaste identsuskontrolli jätkumine direktiivi 90/427/EMÜ artikli 6 kohaselt.

(34) Kui andmebaasidele on määratud koodid, ei tohiks need koodid ja üksikute loomade registreeritud identifitseerimisnumbrite vorming mingil moel UELNi kehtiva süsteemiga vastuolus olla. Seepärast tuleks enne andmebaasile uue koodi määramist vaadata määratud UELN-koodide loendit.

(35) Direktiivi 90/426/EMÜ artikli 7 lõikega 3 on nõutud, et riiklik veterinaararst peab registreerima tapetud looma identifitseerimisnumbri või identifitseerimisdokumendi numbri ning esitama lähtekoha pädevale asutusele viimase taotlusel tõendi selle kohta, et loom on tapetud. Kõnealuse direktiivi artikli 4 lõike 4 punkti i kohaselt tuleb identifitseerimisdokument tagastada pärast registreeritud hobuslase tapmist identifitseerimisdokumendi väljastanud organile. Neid nõudeid tuleks kohaldada ka aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste jaoks väljastatud identifitseerimisdokumentide suhtes. UELNile vastava elunumbri registreerimine ning selle kasutamine identifitseerimisdokumendi väljastanud asutuste ja organite identifitseerimiseks peaks nende nõuete täitmist hõlbustama. Võimaluse korral peaksid liikmesriigid kasutama kontaktasutusi, mille nad on määranud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 (ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks) ([1]) artikli 35 kohaselt.

(36) Veterinaarjärelevalvet, mis on vajalik loomatervishoiualaste garantiide andmiseks direktiivi 90/426/EMÜ artiklite 4 ja 5 kohaselt, saab tagada üksnes juhul, kui kõnealuse direktiivi artikli 2 punktis a määratletud ettevõte on pädevale asutusele teada. Sarnased nõuded tulenevad toidualaste õigusnormide kohaldamisest hobuslaste kui toiduloomade suhtes. Hobuslaste liikumissageduse tõttu muude kariloomadega võrreldes ei tuleks siiski üritada tagada hobuste regulaarset jälgitavust reaalajas. Hobuslaste identifitseerimine peaks seepärast olema hobuslaste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi esimene toiming ühenduse uue loomatervishoiupoliitika raames.

(37) Pidades silmas ühenduse õigusaktide ühetaolist kohaldamist hobuslaste identifitseerimise suhtes liikmesriikides ning selleks, et tagada selle selgus ja läbipaistvus, tuleks tunnistada otsused 93/623/EMÜ ja 2000/68/EÜ kehtetuks ning asendada käesoleva määrusega.

(38) Kehtestada tuleks üleminekumeetmed, mis võimaldavad liikmesriikidel valmistuda käesolevas määruses sätestatud eeskirjade kohaldamiseks.

(39) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee ja alalise zootehnikakomitee arvamusega,

([1]) ELT L 165, 30.4.2004, lk 1; parandatud versioon (ELT L 191, 28.5.2004, lk 1). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1791/2006.

▼B

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISU, REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesolevas määruses sätestatakse identifitseerimiseeskirjad hobuslaste kohta, kes:

a) on ühenduses sündinud või

b) on lastud ühenduses vabasse ringlusse määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 4 lõike 16 punktis a määratletud tolliprotseduuri kohaselt.

2. Käesoleva määruse kohaldamine ei piira:

a) määruse (EMÜ) nr 706/73 ja otsuse 96/78/EÜ ning

b) hobuslasi pidavate ettevõtete registreerimiseks liikmesriikide võetud meetmete kohaldamist.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse direktiivi 90/426/EMÜ artikli 2 punktides a, c–f, h ja i ning direktiivi 90/427/EMÜ artikli 2 punktis c määratletud mõisteid.

2. Kasutatakse ka järgmisi mõisteid:

a) loomapidaja – mis tahes füüsiline või juriidiline isik, kes on hobuslase omanik või valdaja või kelle ülesandeks on tema pidamine rahalise tasu eest või ilma ajutiselt või alaliselt, sealhulgas looma vedamisel, müümisel või võistluste, võiduajamiste või kultuurisündmuste ajal;

b) transponder – üksnes lugemiseks ettenähtud passiivne raadiosagedusel töötav identifitseerimisvahend, mis:

   i) vastab ISO 11784 standardile ja milles kasutatakse HDX- või FDX-B-tehnoloogiat ning

   ii) mida saab lugeda ISO 11785 standardile vastava lugemisseadme abil vähemalt 12 cm kauguselt;

c) hobuslased – kõik hobuslaste (Equidae) sugukonda hobuse (Equus) perekonda kuuluvad metsikud või kodustatud kabjalised imetajad ja nende ristandid;

d) unikaalne elunumber – unikaalne 15-kohaline tähtnumbriline kood, mis kannab teavet üksiku hobuslase kohta ning andmebaasi ja riigi kohta, kus selline teave on kooskõlas hobuslaste universaalse elunumbri (UELN) kodeerimissüsteemiga esimest korda registreeritud, ning mis sisaldab järgmist:

   i) kuuekohaline UELNile vastav identifitseerimiskood artikli 21 lõikes 1 viidatud andmebaasi jaoks, millele järgneb

   ii) hobuslasele määratud individuaalne üheksakohaline identifitseerimisnumber;

▼B

e) kiipkaart – sisseehitatud arvutikiibiga plastseade, mis on võimeline talletama andmeid ja need elektrooniliselt ühilduvatele arvutisüsteemidele edastama.

II PEATÜKK

IDENTIFITSEERIMISDOKUMENT

Artikkel 3

Üldised põhimõtted ja hobuslaste identifitseerimise kohustus

1. Artikli 1 lõikes 1 viidatud hobuslasi ei tohi pidada, kui nad ei ole vastavalt käesolevale määrusele identifitseeritud.

2. Kui loomapidaja ei ole hobuslase omanik, tegutseb ta käesoleva määruse raames selle füüsilise või juriidilise isiku nimel ja nõusolekul, kellele hobuslane kuulub (omanik).

3. Käesoleva määruse kohaldamisel koosneb hobuslaste identifitseerimise süsteem järgmistest elementidest:

a) üksainus eluaegne identifitseerimisdokument;

b) meetod, mis tagab ühese seose identifitseerimisdokumendi ja hobuslase vahel;

c) andmebaas, milles on unikaalse identifitseerimisnumbri all registreeritud selle loomaga seotud üksikasjalikud identifitseerimisandmed, kelle jaoks andmebaasis registreeritud isikule identifitseerimisdokument väljastati.

Artikkel 4

Hobuslaste identifitseerimisdokumente väljastavad organid

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 5 lõikes 1 viidatud registreeritud hobuslaste identifitseerimisdokumente väljastavad järgmised organid (edaspidi „väljastavad organid”):

a) direktiivi 90/427/EMÜ artikli 2 punkti c esimeses taandes osutatud organisatsioon või ühing, mille on ametlikult heaks kiitnud või mida on tunnustanud kas liikmesriik või asjaomase liikmesriigi ametiasutus ning mis peab direktiivi 90/426/EMÜ artikli 2 punktis c osutatud asjaomase loomatõu tõuraamatut või

b) filiaal, mille peakontor asub sellise direktiivi 90/426/EMÜ artikli 2 punktis c osutatud rahvusvahelise liidu või organisatsiooni liikmesriigis, kes tegeleb võistlus- või võidusõiduhobustega.

2. Identifitseerimisdokumente, mille on põlvnemistunnistusi väljastavad kolmandate riikide ametiasutused väljastanud kooskõlas otsuse 96/510/EÜ artikli 1 kolmanda taandega, käsitletakse vastavalt käesolevale määrusele kehtivana artikli 1 lõike 1 punktis b viidatud registreeritud hobuslaste puhul.

3. Aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste jaoks artikli 5 lõikes 1 viidatud identifitseerimisdokumente väljastava organi määrab pädev asutus.

4. Lõigetes 1, 2 ja 3 viidatud organid tegutsevad kooskõlas käesoleva määrusega, eriti artiklite 5, 8–12, 14, 16, 17, 21 ja 23 sätetega.

▼B

5. Liikmesriigid koostavad ja ajakohastavad identifitseerimisdokumente väljastavate organite loetelu ning teevad selle teabe teistele liikmesriikidele ja üldsusele veebisaidil kättesaadavaks.

Teave identifitseerimisdokumente väljastavate organite kohta hõlmab vähemalt artikli 19 nõuete täitmiseks vajalikke kontaktandmeid.

Selleks, et abistada liikmesriike kõnealuste ajakohastatud loetelude kättesaadavaks tegemisel, avab komisjon veebilehe, kus iga liikmesriik paneb üles lingi oma veebilehele.

6. Lõikes 2 viidatud kolmandate riikide identifitseerimisdokumente väljastavate organite loetelud koostatakse ja neid ajakohastatakse järgmiste tingimuste kohaselt:

a) selle kolmanda riigi pädev asutus, kus identifitseerimisdokumente väljastav organ asub, tagab järgmist:

   i) identifitseerimisdokumente väljastav organ vastab lõikele 2;

   ii) identifitseerimisdokumente väljastav organ, mis on heaks kiidetud kooskõlas direktiiviga 94/28/EÜ, peab vastama käesoleva määruse artikli 21 lõikes 3 viidatud andmete esitamise nõudele;

   iii) identifitseerimisdokumente väljastavate organite loetelud koostatakse, neid ajakohastatakse ning need edastatakse komisjonile;

b) komisjon:

   i) teavitab liikmesriike regulaarselt uutest või ajakohastatud loeteludest, mille ta on saanud asjaomaste kolmandate riikide pädevatelt asutustelt vastavalt punkti a alapunktile iii;

   ii) korraldab, et loetelude ajakohastatud versioonid oleksid üldsusele kättesaadavad;

   iii) lisab vajaduse korral identifitseerimisdokumente väljastavate kolmandate riikide organite loeteluga seotud teema otsustamiseks viivitamata alalise zootehnikakomitee päevakorda nõukogu direktiivi 88/661/EMÜ ([1]) artikli 11 lõikes 2 osutatud korra kohaselt.

Artikkel 5

Ühenduses sündinud hobuslaste identifitseerimine

1. Ühenduses sündinud hobuslased identifitseeritakse üheainsa identifitseerimisdokumendi alusel vastavalt I lisas esitatud hobuslaste identifitseerimise näidisdokumendile („identifitseerimisdokument” või „pass”). See väljastatakse hobuslase eluajaks.

Identifitseerimisdokument on trükitud jagamatu tervik ning sisaldab andmevälju nõutava teabe lisamiseks järgmistesse dokumendi jagudesse:

a) registreeritud hobuslaste puhul I kuni X jagu;

b) aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste puhul vähemalt I, III, IV ja VI kuni IX jagu.

2. Identifitseerimisdokumente väljastav organ tagab, et hobuslase identifitseerimisdokumenti ei väljastata enne, kui vähemalt I jagu on nõuetekohaselt täidetud.

3. Ilma et see piiraks otsuse 96/78/EÜ artikli 1 lõike 1 kohaldamist ning olenemata käesoleva artikli lõike 1 punkti a ja lõike 2 sätetest, identifitseeritakse registreeritud hobuslased identifitseerimisdokumendis

([1]) EÜT L 382, 31.12.1988, lk 36.

▼B

käesoleva määruse artikli 4 lõikes 1 või 2 viidatud identifitseerimisdokumente väljastavate organite eeskirjade kohaselt.

4. Registreeritud hobuslaste puhul lisab käesoleva määruse artikli 4 lõike 1 punktis a ja lõikes 2 viidatud identifitseerimisdokumente väljastav organ identifitseerimisdokumendi II jakku direktiivi 90/427/EMÜ artikli 4 lõike 2 punktis d viidatud päritolusertifikaadis sisalduva teabe.

Kooskõlas asjaomase registreeritud hobuslase originaaltõuraamatut pidava heakskiidetud või tunnustatud aretusorganisatsiooni põhimõtetega peab päritolusertifikaat sisaldama täielikku teavet põlvnemise kohta, otsuse 96/78/EÜ artiklites 2 ja 3 viidatud tõuraamatu osa ning olemasolu korral selle põhiosa klassi, kuhu hobuslane kirja pannakse.

5. Identifitseerimisdokumendi saamiseks tuleb loomapidajal või, kui seda nõuab selle liikmesriigi seadus, kus loom on sündinud, looma omanikul esitada käesoleva artikli lõikes 6 ja artikli 7 lõikes 1 ette nähtud tähtaja jooksul artikli 4 lõigetes 1, 2 ja 3 viidatud identifitseerimisdokumente väljastavale organile käesoleva artikli lõikes 1 viidatud identifitseerimisdokumendi taotlus ning kogu käesoleva määruse järgimiseks vajalik teave.

6. Ilma et see piiraks artikli 13 lõike 1 kohaldamist, identifitseeritakse ühenduses sündinud hobuslased käesoleva määruse kohaselt enne looma sünniaasta 31. detsembrit või kuue kuu jooksul pärast looma sünnikuupäeva, olenevalt sellest, kumb kuupäev saabub hiljem.

Erandina esimesest lõigust võivad liikmesriigid määrata hobuslase identifitseerimise kõige pikemaks tähtajaks kuus kuud.

Teises lõigus sätestatud erandit kasutavad liikmesriigid teavitavad sellest komisjoni ja teisi liikmesriike.

7. Jagude järjekord ja numeratsioon peab jääma identifitseerimisdokumendis muutumatuks, välja arvatud I jao puhul, mille võib paigutada identifitseerimisdokumendi keskkohta.

8. Identifitseerimisdokumenti ei dubleerita ega asendata, välja arvatud artiklites 16 ja 17 sätestatud juhtudel.

Artikkel 6

Erand identifitseerimisdokumendi I jao täitmise puhul

Erandina artikli 5 lõikest 2, kui transponder implanteeritakse kooskõlas artikliga 11 või kui kasutatakse individuaalset, kustumatut ja nähtavat alternatiivset märgistust kooskõlas artikliga 12, ei ole vaja täita identifitseerimisdokumendi I jao A osa punktide 3 b–h ning I jao B osa joonise punktide 12–18 juures asuvad välju või selle joonise asemel võib kasutada piisavalt üksikasjalikku fotot või tõmmist, mille järgi oleks võimalik hobuslast identifitseerida.

Esimeses lõigus sätestatud erandit kohaldatakse, ilma et see piiraks hobuslaste identifitseerimiseeskirju, mille on sätestanud artikli 4 lõigetes 1, 2 ja 3 viidatud identifitseerimisdokumente väljastavad organid.

▼B

Artikkel 7

Erandid, mis käsitlevad teatavate metsikutes või poolmetsikutes tingimustes elavate hobuslaste identifitseerimist

1. Erandina artikli 5 lõigetest 1, 3 ja 5 võib pädev asutus otsustada, et selle asutuse määratletavad teatavatel aladel, sealhulgas looduskaitsealadel metsikutes või poolmetsikutes tingimustes elavad määratletud populatsioone moodustavad hobuslased identifitseeritakse artikli 5 kohaselt üksnes siis, kui nad sellistelt aladelt ära viiakse või kui neid hakatakse pidama koduloomadena.

2. Lõikes 1 sätestatud erandit kasutada kavatsevad liikmesriigid teavitavad komisjoni asjaomastest populatsioonidest ja aladest:

a) kuue kuu jooksul alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast või

b) enne kõnealuse erandi kasutamist.

Artikkel 8

Imporditud hobuslaste identifitseerimine

1. Loomapidaja või, kui seda nõuab selle liikmesriigi seadus, kuhu loom imporditakse, looma omanik esitab 30 päeva jooksul alates määruse (EÜ) nr 2913/92 artikli 4 lõike 16 punktis a määratletud tolliprotseduuri täitmisest taotluse identifitseerimisdokumendi saamiseks või olemasoleva identifitseerimisdokumendi registreerimiseks asjakohase identifitseerimisdokumente väljastava organi andmebaasis vastavalt artiklile 21, kui:

a) hobuslased imporditakse ühendusse või

b) direktiivi 90/426/EMÜ artikli 2 punktis i määratletud ajutine import muudetakse lõplikuks impordiks vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 19 punktile iii.

2. Kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud hobuslasega on kaasas dokumendid, mis ei vasta artikli 5 lõikele 1 või neis puudub teatav käesoleva määrusega nõutav teave, teeb identifitseerimisdokumente väljastav organ loomapidaja või, kui seda nõuab selle liikmesriigi seadus, kuhu loom imporditakse, looma omaniku nõusolekul järgmist:

a) täiendab kõnealuseid dokumente nii, et need vastavad artikli 5 nõuetele ning

b) registreerib hobuslase identifitseerimisandmed ja täiendava teabe andmebaasi vastavalt artiklile 21.

3. Kui hobuslasega kaasas olevaid dokumente, millele on viidatud käesoleva artiklilõikes 1, ei saa muuta artikli 5 lõigetele 1 ja 2 vastavaks, ei käsitleta neid käesoleva määruse kohaselt identifitseerimiseks kehtivana.

Kui esimeses lõigus viidatud dokumendid antakse üle identifitseerimisdokumente väljastavale organile või kui see organ need kehtetuks tunnistab, registreeritakse see asjaolu artiklis 21 viidatud andmebaasis ning hobuslased identifitseeritakse artikli 5 kohaselt.

▼B

III PEATÜKK

ENNE IDENTIFITSEERIMISDOKUMENTIDE JA TRANSPONDRITE VÄLJASTAMIST NÕUTAVAD KONTROLLIMISED

Artikkel 9

Hobuslasele väljastatud ainsa identifitseerimisdokumendi kontrollimine

Enne identifitseerimisdokumendi väljastamist võtab identifitseerimisdokumente väljastav organ või organi nimel tegutsev isik kõik vajalikud meetmed, et:

a) kontrollida, kas selline identifitseerimisdokument on asjaomase hobuslase jaoks juba väljastatud;

b) vältida pettuse eesmärgil mitme identifitseerimisdokumendi väljastamist ühe hobuslase kohta.

Kõnealused meetmed peaksid hõlmama vähemalt asjakohaste kättesaadavate dokumentide ja elektrooniliste kirjete vaatamist, eelnevale identifitseerimisele viitavate tunnuste või märgistuste olemasolu kontrollimist loomadel ning artiklis 10 sätestatud meetmete kohaldamist.

Artikkel 10

Meetmed eelneva märgistuse tuvastamiseks

1. Artiklis 9 viidatud meetmed hõlmavad vähemalt selliseid meetmeid, mille abil saab tuvastada:

a) mis tahes eelnevalt implanteeritud transpondrit, kasutades ISO standardile 11785 vastavat lugemisseadet, mis on võimeline lugema HDX- ja FDX-B-transpondreid vähemalt siis, kui seade on otseses kokkupuutes kehapinnaga kohas, kuhu transponder tavaolukorras implanteeritakse;

b) mis tahes kliinilisi tunnuseid, mis viitavad sellele, et eelnevalt implanteeritud transponder on kirurgiliselt eemaldatud;

c) mis tahes muud alternatiivset märgistust, millega loom on märgistatud vastavalt artikli 12 lõike 3 punktile b.

2. Kui lõikes 1 sätestatud meetmed viitavad eelnevalt implanteeritud transpondri või mõne muu alternatiivse märgistuse olemasolule, millega loom on märgistatud vastavalt artikli 12 lõike 3 punktile b, võtab identifitseerimisdokumente väljastav organ järgmised meetmed:

a) väljastab liikmesriigis sündinud hobuslaste puhul identifitseerimisdokumendi duplikaadi või identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi vastavalt artiklile 16 või 17;

b) tegutseb imporditud hobuslaste puhul kooskõlas artikli 8 lõikega 2.

3. Kui lõike 1 punktis b sätestatud meetmed viitavad eelnevalt implanteeritud transpondri olemasolule või kui lõike 1 punktis c sätestatud meetmed viitavad mis tahes muu alternatiivse märgistuse olemasolule, kannab identifitseerimisdokumente väljastav organ selle teabe sobival viisil identifitseerimisdokumendi I jao A osasse ning B osas asuvale joonisele.

4. Kui leiab kinnitust ühenduses sündinud loomalt käesoleva artikli lõikes 3 viidatud transpondri või alternatiivse märgistuse registreerimata eemaldamine, väljastab artikli 4 lõikes 1 või 3 viidatud organ identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi vastavalt artiklile 17.

▼B

Artikkel 11

Identsuskontrolli elektroonilised meetodid

1. Identifitseerimisdokumente väljastav organ tagab, et esmakordsel identifitseerimisel märgistatakse loom transpondri implanteerimisega.

Liikmesriigid kehtestavad esimeses lõigus viidatud sekkumiseks vajalikud minimaalsed kvalifikatsiooninõuded või määravad selliste toimingute sooritamiseks isiku või ametikoha.

2. Transponder implanteeritakse parenteraalselt aseptilistes tingimustes hobuse kukla ja turja vahelisele kaela keskel asuvale turjaväädi alale.

Pädev asutus võib siiski lubada transpondri implanteerimist mõnda muusse kohta hobuslase kaelale, tingimusel et see ei ohusta looma heaolu ega suurenda esimeses lõigus viidatud meetodiga võrreldes transpondri liikumise riski.

3. Kui transponder implanteeritakse vastavalt lõigetele 1 ja 2, kannab identifitseerimisdokumente väljastav organ identifitseerimisdokumenti järgmise teabe:

a) I jao A osa punktis 5 selle koodi vähemalt 15 viimast kohta, mida transponder edastab ja mida pärast implanteerimist lugeja abil lugeda saab ning, kui see on asjakohane, vöötkoodiga isekleepuva kleebise või prinditud vöötkoodi, mis kodeerib vähemalt 15 viimast kõnealust kohta transpondri edastatavas koodis;

b) I jao A osa punktis 11 lõikes 1 viidatud isiku, kes on teostanud identifitseerimise ja transpondri implanteerinud, allkiri või pitser;

c) I jao B osas asuva joonise punktis 12 või 13, sõltuvalt implanteerimise küljest, hobuslasele implanteeritud transpondri koht.

4. Erandina käesoleva artikli lõike 3 punktist a, kui artikli 26 lõikes 2 sätestatud meetmeid rakendatakse hobuslase puhul, kes on märgistatud eelnevalt implanteeritud transpondriga, mis ei vasta artikli 2 lõike 2 punktis b määratletud standarditele, lisatakse identifitseerimisdokumendi I jao A osa punkti 5 tootja või lugemisseadme nimi.

5. Kui liikmesriigid kehtestavad eeskirjad, et tagada artikli 2 lõike 2 punktis b viidatud standardite kohaselt nende transpondrite kuvatavate arvude unikaalsus, mille on implanteerinud artikli 4 lõike 1 punktis a viidatud identifitseerimisdokumente väljastavad organid, keda liikmesriikide pädevad asutused on otsuse 92/353/EMÜ kohaselt tunnustatud, kohaldatakse neid eeskirju, seadmata ohtu identifitseerimissüsteemi, mille on sätestanud teise liikmesriigi või kolmanda riigi identifitseerimisdokumente väljastav organ, kes on teostanud identifitseerimise käesoleva määruse kohaselt loomapidaja või, kui seda nõuab selle liikmesriigi seadus, kus loom on sündinud, looma omaniku taotlusel.

Artikkel 12

Identsuskontrolli alternatiivmeetodid

1. Erandina artikli 11 lõikest 1 võivad liikmesriigid lubada hobuslaste identifitseerimiseks sobivaid alternatiivmeetodeid, sealhulgas märgistusi, mis tagavad eraldi või kombineeritult samaväärse teadusliku kindlusega

▼B

looma identsuskontrolli võimalikkuse ning ennetavad tõhusalt identifitseerimisdokumentide topeltväljastamist („alternatiivmeetod”).

Identifitseerimisdokumente väljastav organ tagab, et hobuslase identifitseerimisdokument väljastatakse üksnes siis, kui esimeses lõigus viidatud alternatiivmeetod märgitakse identifitseerimisdokumendi I jao A osa punkti 6 või 7 ning registreeritakse andmebaasis artikli 21 lõike 1 punkti f kohaselt.

2. Alternatiivmeetodi kasutamise korral tagab loomapidaja vahendid juurdepääsuks sellele identifitseerimisteabele või kannab vajaduse korral looma identsuskontrolli kulud.

3. Liikmesriigid tagavad, et:

a) alternatiivmeetodeid hobuslaste identsuskontrolli ainsa vahendina ei kasutata enamiku käesoleva määruse kohaselt identifitseeritud hobuslaste puhul;

b) nähtavad märgistused, millega märgistatakse aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslasi, ei ole segiaetavad nende territooriumi registreeritud hobuslaste jaoks ettenähtud märgistustega.

4. Lõikes 1 sätestatud erandit kasutada kavatsevad liikmesriigid teevad selle teabe komisjonile, teistele liikmesriikidele ja üldsusele veebisaidil kättesaadavaks.

Selleks, et abistada liikmesriike selle teabe kättesaadavaks tegemisel, avab komisjon veebilehe, kus iga liikmesriik paneb üles lingi oma veebilehele.

IV PEATÜKK

HOBUSLASTE LIIKUMINE JA TRANSPORT

Artikkel 13

Registreeritud hobuslaste ning aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste liikumine ja transport

1. Identifitseerimisdokument on registreeritud hobuslaste ning aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslastega alati kaasas.

2. Erandina lõikest 1 ei pea identifitseerimisdokument olema kõnealuses lõikes viidatud hobuslastega kaasas, kui hobuslane:

a) on tallis või karjamaal ning loomapidaja saab identifitseerimisdokumendi viivitamata esitada;

b) viiakse ajutiselt jalgsi kas:

i) ettevõtte lähedusse liikmesriigi piires, nii et identifitseerimisdokumendi saab esitada kolme tunni jooksul või

ii) rändkarjatamise ajal suvekarjamaale või sealt ära ning identifitseerimisdokumendid saab esitada lähteettevõttes;

c) ei ole veel emapiimast võõrutatud ning liigub koos ema või toitva märaga;

d) osaleb hobuste võistluse harjutusel või katsel või üritusel, mis nõuab võistlus- või ürituse kohalt lahkumist;

e) teda viiakse või transporditakse ühest kohast teise eriolukorras, mis on seotud hobuslaste endiga või, ilma et see piiraks direktiivi 2003/85/EÜ artikli 14 lõike 1 teise lõigu kohaldamist, ettevõttega, kus neid hobuslasi peetakse.

▼B

Artikkel 14

Erand teatavate liikumiste ja transpordi puhul koos lihtsustatud identifitseerimisdokumentidega või ilma nendeta

1. Erandina artikli 13 lõikest 1 võib pädev asutus lubada kõnealuses lõikes viidatud hobuslaste liikumist ja transporti sama liikmesriigi piires ilma identifitseerimisdokumendita, juhul kui nendega on kaasas identifitseerimisdokumendi väljastanud organi väljastatud kiipkaart, mis sisaldab II lisas sätestatud teavet.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud erandit kasutavad liikmesriigid võivad kehtestada üksteise suhtes erandeid, mis hõlmavad artikli 13 lõikes 1 viidatud hobuslaste liikumist ja transporti nende territooriumi piires.

Nad teavitavad selliste erandite lubamise kavatsusest komisjoni.

3. Identifitseerimisdokumente väljastav organ väljastab ajutise dokumendi, mis hõlmab vähemalt viidet hobuslase unikaalsele elunumbrile ja võimaluse korral transpondri koodile, mis võimaldavad looma sama liikmesriigi piires ühest kohast teise viia või transportida kuni 45-päevase ajavahemiku vältel, mille jooksul antakse identifitseerimisdokument identifitseerimiseks vajalike andmete ajakohastamiseks üle identifitseerimisdokumente väljastavale organile või pädevale asutusele.

4. Kui hobuslane transporditakse lõikes 3 osutatud ajavahemiku jooksul teise liikmesriiki või läbi teise liikmesriigi kolmandasse riiki, peab temaga, olenemata sellest, kas hobuslane on registreeritud või mitte, olema lisaks ajutisele dokumendile kaasas direktiivi 90/426/EMÜ C lisale vastav veterinaarsertifikaat Kui loom ei ole märgistatud transpondriga või loom ei ole identifitseeritud alternatiivse meetodi abil käesoleva määruse artikli 12 kohaselt, tuleb kõnealusesse sertifikaati lisada identifitseerimisdokumendi I jao kohane kirjeldus.

Artikkel 15

Tapaloomadeks ettenähtud hobuslaste liikumine ja transport

1. Artikli 5 lõike 1 või artikli 8 kohaselt väljastatud identifitseerimisdokument on tapaloomadeks ettenähtud hobuslastega nende tapamajja viimisel või transportimisel kaasas.

2. Erandina lõikest 1 võib pädev asutus lubada transportida tapaloomaks ettenähtud hobuslast, kes ei ole artikli 5 kohaselt identifitseeritud, sünniettevõttest otse tapamajja sama liikmesriigi piires, tingimusel et:

a) hobuslane on alla 12 kuu vana ning ta külgmistel piimalõikehammastel on nähtavad kulumisjäljed;

b) on võimaldatud katkematu jälgitavus sünniettevõttest tapamajani;

c) hobuslane on transpordi ajal tapamajja artikli 11 või 12 kohaselt individuaalselt identifitseeritav;

d) loomade partiiga on kaasas määruse (EÜ) nr 853/2004 II lisa III jaole vastav toiduahelat käsitlev teave, mis sisaldab viidet käesoleva lõike punktis c osutatud individuaalsele identifitseerimisele.

3. Artikli 19 lõike 1 punkte b, c ja d ei kohaldata tapaloomadeks ettenähtud hobuslaste liikumise või transpordi puhul käesoleva artikli lõike 2 kohaselt.

▼B

V PEATÜKK

IDENTIFITSEERIMISDOKUMENTIDE DUBLEERIMINE, ASENDAMINE JA NENDE KEHTIVUSE PEATAMINE

Artikkel 16

Identifitseerimisdokumentide dubleerimine

1. Kui identifitseerimisdokumendi originaaleksemplar on kadunud, kuid hobuslase saab identifitseerida transpondri edastatud koodi või alternatiivmeetodi abil ning omaniku deklaratsioon on olemas, väljastab artikli 4 lõikes 1 viidatud identifitseerimisdokumente väljastav organ koos viitega unikaalsele elunumbrile identifitseerimisdokumendi duplikaadi, tähistades selle selge märkega „identifitseerimisdokumendi duplikaat".

Sel juhul liigitatakse hobuslane identifitseerimisdokumendi duplikaadi IX jao II ossa loomana, kes ei ole ette nähtud tapmiseks inimtarbimise eesmärgil.

Väljastatud identifitseerimisdokumendi duplikaadi andmed ja hobuslase liigitamine selle IX jakku kantakse unikaalset elunumbrist lähtudes artiklis 21 viidatud andmebaasi.

2. Erandina lõike 1 teisest lõigust võib pädev asutus otsustada peatada hobuslase inimtarbimise eesmärgil tapmisele kuulumise staatuse kuueks kuuks, kui loomapidaja saab 30 päeva jooksul identifitseerimisdokumendi kadumise kuupäevast nõuetekohaselt tõendada, et hobuslase inimtarbimise eesmärgil tapmisele kuulumise staatust ei ole mis tahes raviga ohtu seatud.

Sel eesmärgil märgib pädev asutus kuuekuulise peatamisaja alguskuupäeva identifitseerimisdokumendi duplikaadi IX jao III osa esimesse veergu ning täidab selle kolmanda veeru.

3. Kui identifitseerimisdokumendi kadunud originaaleksemplari on väljastanud kolmanda riigi identifitseerimisdokumente väljastav organ, kellele on viidatud artikli 4 lõikes 2, väljastab see algne organ identifitseerimisdokumendi duplikaadi ning edastab selle liikmesriigi identifitseerimisdokumente väljastava organi või pädeva asutuse kaudu loomapidajale või, kui seda nõuab selle liikmesriigi seadus, kus hobuslane asub, looma omanikule.

Sel juhul liigitatakse hobuslane identifitseerimisdokumendi duplikaadi IX jao II ossa inimtarbimise eesmärgil tapmisele mittekuuluva loomana ning artikli 21 lõike 1 punktis l viidatud kannet tuleb andmebaasis vastavalt kohandada.

Identifitseerimisdokumendi duplikaadi võib väljastada ka artikli 4 lõike 1 punktis a viidatud identifitseerimisdokumente väljastav organ, kes registreerib seda tõugu hobuslasi või artikli 4 lõike 1 punktis b viidatud identifitseerimisdokumente väljastav organ, kes registreerib hobuslased sel eesmärgil liikmesriigis, kus hobuslane asub, kui algne identifitseerimisdokumente väljastav kolmanda riigi organ on sellega nõustunud.

4. Kui identifitseerimisdokumendi kadunud originaaleksemplari väljastanud organit enam ei eksisteeri, väljastab identifitseerimisdokumendi duplikaadi kooskõlas lõikega 1 selle liikmesriigi identifitseerimisdokumente väljastav organ, kus loom asub.

▼B

Artikkel 17

Identifitseerimisdokumendi asendusdokument

Kui identifitseerimisdokumendi originaaleksemplar on kadunud ja hobuslast ei saa identifitseerida, väljastab artikli 4 lõikes 3 viidatud identifitseerimisdokumente väljastav organ, mis asub looma asukoha liikmesriigis, identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi („identifitseerimisdokumendi asendusdokument"), mis on selgelt tähistatud ja vastab artikli 5 lõike 1 punkti b nõuetele.

Sel juhul liigitatakse hobuslane identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi IX jao II ossa inimtarbimise eesmärgil tapmisele mittekuuluva loomana.

Väljastatud identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi andmed ja hobuslase liigitamine selle IX jakku kantakse unikaalsest elunumbrist lähtudes artiklis 21 viidatud andmebaasi.

Artikkel 18

Identifitseerimisdokumentide kehtivuse peatamine liikumise puhul

Riiklik veterinaararst peatab identifitseerimisdokumendi kehtivuse liikumise puhul, tehes asjakohase kande VIII jakku, kui hobuslast peetakse ettevõttes või ta pärineb ettevõttest:

a) mille suhtes kehtivad direktiivi 90/426/EMÜ artikli 4 lõikes 5 viidatud keelud või

b) mis asub liikmesriigis või selle osas, mis ei ole hobuste aafrika katkust vaba.

VI PEATÜKK

HOBUSLASE SURM NING INIMTARBIMISE EESMÄRGIL TAPMISELE KUULUVAD HOBUSLASED JA MANUSTATUD RAVIMID

Artikkel 19

Hobuslase surm

1. Hobuslase tapmise või surma korral võetakse järgmised meetmed:

a) transpondri pettuse eesmärgil kasutamist ennetatakse, eemaldades ning hävitades või kõrvaldades selle koha peal,

b) identifitseerimisdokument tunnistatakse kehtetuks, lüües selle esimesele lehele vähemalt templi „kehtetu",

c) identifitseerimisdokumente väljastavale organile saadetakse otse või artikli 23 lõikes 4 viidatud kontaktpunkti kaudu hobuslase unikaalse elunumbri viitega tõend, mille kohaselt hobuslane on tapetud, surmatud või surnud, sealhulgas looma surmakuupäev, ning

d) kehtetuks tunnistatud identifitseerimisdokument hävitatakse.

2. Lõikes 1 sätestatud meetmed rakendatakse järgmiste isikute poolt või nende järelevalve all:

a) riiklik veterinaararst:

▼B

i) haiguste tõrje eesmärgil tapmise või surmamise korral kooskõlas direktiivi 90/426/EMÜ artikli 4 lõike 4 punktiga i, või

ii) pärast tapmist kooskõlas direktiivi 90/426/EMÜ artikli 7 lõikega 3, või

b) määruse (EÜ) nr 1774/2002 artikli 2 lõike 1 punktis i määratletud pädev asutus loomakorjuse kõrvaldamise või töötlemise korral kooskõlas kõnealuse määruse artikliga 4 või 5.

3. Kui transpondrit ei ole võimalik inimtarbimise eesmärgil tapetud hobuslaselt eemaldada, nagu nõutakse lõike 1 punktis a, kuulutab riiklik veterinaararst looma liha või selle osa lihast, kus asub transponder, inimtoiduks kõlbmatuks vastavalt määruse (EÜ) nr 854/2004 I lisa II jao V peatüki lõike 1 punktile n.

4. Erandina lõike 1 punktist d ja ilma et see piiraks identifitseerimisdokumente väljastava organi poolt identifitseerimisdokumenti kantud eeskirjade kohaldamist, võivad liikmesriigid rakendada menetlusi kehtetuks tunnistatud dokumendi tagastamiseks identifitseerimisdokumente väljastavale organile.

5. Kõikidel muudel hobuslase surma või kadumise juhtudel, mida ei ole käesolevas artiklis märgitud, tagastab loomapidaja identifitseerimisdokumendi artikli 4 lõikes 1, 2 või 3 viidatud asjakohasele identifitseerimisdokumente väljastavale organile 30 päeva jooksul pärast looma surma või kadumist.

Artikkel 20

Inimtarbimise eesmärgil tapmisele kuuluvad hobuslased ja manustatud ravimid

1. Hobuslast käsitletakse inimtarbimise eesmärgil tapmisele kuuluva loomana, kui oma allkirjaga ei ole identifitseerimisdokumendi IX jao II osas kinnitanud vastupidist:

a) loomapidaja või omanik oma hinnangu kohaselt või

b) loomapidaja ja vastutav veterinaararst, toimides direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõike 2 kohaselt.

2. Enne direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikele 2 vastavat mis tahes ravi või mis tahes ravi kõnealuse direktiivi artikli 6 lõike 3 kohaselt lubatud ravimit kasutades kinnitab vastutav veterinaararst kas seda, et hobuslane on ette nähtud tapmiseks inimtarbimise eesmärgil nagu tavajuhul, või seda, et hobuslane ei ole identifitseerimisdokumendi IX jao II osa kohaselt ette nähtud tapmiseks inimtarbimise eesmärgil.

3. Kui käesoleva artikli lõikes 2 viidatud ravi ei ole inimtarbimise eesmärgil tapmisele kuuluva hobuslase puhul lubatud, tagab vastutav veterinaararst, et kooskõlas direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikes 2 sätestatud erandiga kuulutatakse asjaomane hobuslane pöördumatult inimtarbimise eesmärgil tapmisele mittekuuluvaks, tehes järgmist:

a) täites ja allkirjastades identifitseerimisdokumendi IX jao II osa ning

b) tunnistades identifitseerimisdokumendi IX jao III osa kehtetuks.

4. Kui hobuslast ravitakse direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikes 3 viidatud tingimustel, kannab vastutav veterinaararst identifitseerimisdokumendi IX jao III ossa nõutavad üksikasjad ravimi kohta, mis

▼B

sisaldab hobuslaste raviks olulisi aineid, mis on loetletud määruses (EÜ) nr 1950/2006.

Vastutav veterinaararst paneb kirja selle ravimi retsepti järgi manustamise viimase kuupäeva ja teatab kooskõlas direktiivi 2001/82/EÜ artikli 11 lõikega 4 loomapidajale kõnealuse direktiivi artikli 10 lõikega 3 kehtestatud keeluaja lõppemise kuupäeva.

VII PEATÜKK

ANDMED JA KARISTUSED

Artikkel 21

Andmebaas

1. Identifitseerimisdokumendi väljastamise või eelnevalt väljastatud identifitseerimisdokumentide registreerimise korral kannab identifitseerimisdokumente väljastav organ oma andmebaasi asjaomase hobuslase kohta vähemalt järgmised andmed:

a) unikaalne elunumber,

b) liik,

c) sugu,

d) värvus,

e) sünnikuupäev (päev, kuu ja aasta),

f) olemasolu korral transpondri edastatud koodi vähemalt 15 viimast kohta või raadiosagedusel töötava identifitseerimisvahendi edastatud kood või alternatiivmeetod,

g) sünniriik,

h) identifitseerimisdokumendi väljastamise ja mis tahes muudatuse kuupäev,

i) isiku nimi ja aadress, kellele identifitseerimisdokument väljastatakse,

j) asjaolu, kas tegemist on registreeritud hobuslase või aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslasega,

k) looma nimi (sünninimi ja olemasolu korral kaubanduslik nimetus),

l) teadaolev asjaolu, et loom ei kuulu tapmisele inimtarbimise eesmärgil,

m) teave artiklitele 16 ja 17 vastavate mis tahes identifitseerimisdokumentide duplikaatide ja asendusdokumentide kohta,

n) looma surmakuupäev.

2. Identifitseerimisdokumente väljastav organ hoiab käesoleva artikli lõikes 1 viidatud andmeid andmebaasi registris vähemalt 35 aastat või vähemalt kaks aastat hobuslase surmakuupäevast, mis on teatatud artikli 19 lõike 1 punkti c kohaselt.

3. Kohe pärast käesoleva artikli lõikes 1 viidatud andmete registreerimist edastab identifitseerimisdokumente väljastav organ kõnealuse

▼B

lõike punktides a-f ja n viidatud andmed kesksesse andmebaasi, mis asub liikmesriigis, kus hobuslane on sündinud, kui selline keskne andmebaas on vastavalt artiklile 23 kättesaadavaks tehtud.

Artikkel 22

Identifitseerimisdokumente väljastavate organite andmebaaside koodi edastamine

Liikmesriigid teevad identifitseerimisdokumente väljastavate organite andmebaaside nimed, aadressid, sealhulgas edastamise üksikasjad, ja kuuekohalise UELNile vastava identifitseerimiskoodi teistele liikmesriikidele ja üldsusele veebisaidil kättesaadavaks.

Selleks et abistada liikmesriike nende andmete kättesaadavaks tegemisel, avab komisjon veebilehe, kus iga liikmesriik paneb üles lingi oma veebilehele.

Artikkel 23

Kesksed andmebaasid ning nende koostöö ja kontaktpunktid

1. Liikmesriik võib otsustada, et identifitseerimisdokumente väljastav organ lisab selle riigi territooriumil sündinud või identifitseeritud hobuslasi käsitlevad artiklis 21 viidatud andmed kesksesse andmebaasi või et identifitseerimisdokumente väljastava organi andmebaas liidetakse selle keskse andmebaasiga (edaspidi „keskne andmebaas”) samasse võrku.

2. Liikmesriigid teevad kesksete andmebaaside pidamisel koostööd kooskõlas direktiiviga 89/608/EMÜ.

3. Liikmesriigid teevad kesksete andmebaaside nime, aadressi ja kuuekohalise UELNile vastava identifitseerimiskoodi teistele liikmesriikidele ja üldsusele veebisaidil kättesaadavaks.

Selleks et abistada liikmesriike nende andmete kättesaadavaks tegemisel, avab komisjon veebilehe, kus iga liikmesriik paneb üles lingi oma veebilehele.

4. Liikmesriigid valmistavad ette kontaktpunkti artikli 19 lõike 1 punktis c viidatud tõendi saamiseks ja selle edasiseks levitamiseks vastavatele identifitseerimisdokumente väljastavatele tunnustatud organitele nende territooriumil.

Selleks kontaktpunktiks võib olla määruse (EÜ) nr 882/2004 artiklis 35 viidatud kontaktasutus.

Andmed kontaktpunkti kohta, mis võidakse lisada kesksesse andmebaasi, tehakse teistele liikmesriikidele ja üldsusele veebisaidil kättesaadavaks.

Selleks et abistada liikmesriike nende andmete kättesaadavaks tegemisel, avab komisjon veebilehe, kus iga liikmesriik paneb üles lingi oma veebilehele.

Artikkel 24

Karistused

Liikmesriigid sätestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva määruse rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Sätestatavad karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile hiljemalt 30. juuniks 2009. Edaspidistest neid sätteid mõjutavatest mis tahes muudatustest teatatakse viivitamata komisjonile.

▼B

VIII PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 25

Kehtetuks tunnistamine

Otsused 93/623/EMÜ ja 2000/68/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. juulist 2009.

Viiteid kehtetuks tunnistatud otsustele käsitletakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 26

Üleminekusätted

1. Hiljemalt 30. juunil 2009 sündinud ja selleks kuupäevaks otsuse 93/623/EMÜ või 2000/68/EÜ kohaselt identifitseeritud hobuslasi käsitletakse kui käesoleva määruse kohaselt identifitseeritud hobuslasi.

Nende hobuslaste identifitseerimisdokumendid registreeritakse käesoleva määruse artikli 21 lõike 1 kohaselt hiljemalt 31. detsembriks 2009.

2. Hiljemalt 30. juunil 2009 sündinud, kuid selleks kuupäevaks otsuse 93/623/EMÜ või 2000/68/EÜ kohaselt identifitseerimata hobuslased identifitseeritakse käesoleva määruse kohaselt hiljemalt 31. detsembriks 2009.

▼M1

3. Hiljemalt 30. juunil 2013 Horvaatias sündinud, kuid selleks kuupäevaks käesoleva määruse kohaselt identifitseerimata hobuslased identifitseeritakse käesoleva määruse kohaselt hiljemalt 31. detsembriks 2014.

▼B

Artikkel 27

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1 juulist 2009.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

HOBUSLASTE IDENTIFITSEERIMISDOKUMENT

PASS

Üldine – Juhendid

Need juhendid on koostatud kasutaja abistamiseks ega takista määruses (EÜ) nr 504/2008 sätestatud eeskirjade kohaldamist.

I. Pass peab sisaldama kõiki passi kasutamiseks vajalikke juhiseid ja üksikasju passi väljastanud organi kohta prantsuse ja inglise keeles ning ühes selle liikmesriigi või riigi ametlikest keeltest, kus asub identifitseerimisdokumente väljastava organi peakontor.

II. Passis sisalduvad andmed

A. Pass peab sisaldama järgmist teavet.

1. **I ja II jagu – identifitseerimine**

Hobuslase identifitseerib pädev asutus. Identifitseerimisnumber identifitseerib selgelt looma ja identifitseerimisdokumendi väljastanud organi ning vastab UELNile.

I jao punktis 5 tuleb jätta ruumi transpondri koodi vähemalt 15 koha jaoks.

Registreeritud hobuslaste puhul sisaldab pass eellastabelit ja tõuraamatu klassi, kuhu loom liigitatakse vastavalt passi väljastava tunnustatud aretusorganisatsiooni kehtestatud eeskirjadele.

2. **III jagu – omanik**

Identifitseerimisdokumente väljastava organi nõudmisel tuleb märkida omaniku või omaniku esindaja nimi.

3. **IV jagu – identsuskontrollide registreerimine**

Kui seda õigusaktidega nõutakse, peab hobuslase identsuskontrolli registreerima pädev asutus.

4. **V ja VI jagu – vaktsineerimise registreerimine**

Kõik vaktsineerimised tuleb registreerida V jaos (ainult hobuste gripp) ja VI jaos (ülejäänud vaktsineerimised). Teave võib olla kleebise vormis.

5. **VII jagu – laboratoorsed terviseuuringud**

Nakkushaiguste avastamiseks tehtud kõikide uuringute tulemused tuleb registreerida.

6. **VIII jagu – dokumendi kehtivus liikumise eesmärgil**

Dokumendi kehtetuks tunnistamine/kehtivuse pikendamine direktiivi 90/426/EMÜ artikli 4 lõike 4 kohaselt ja haigused, millest tuleb teatada.

7. **IX jagu – veterinaarravimite manustamine**

Selle jao I, II ja III osa peavad olema nõuetekohaselt täidetud vastava jao kohta esitatud juhiste järgi.

B. Pass võib sisaldada järgmist teavet.

X jagu – üldised tervishoiunõuded

▼B

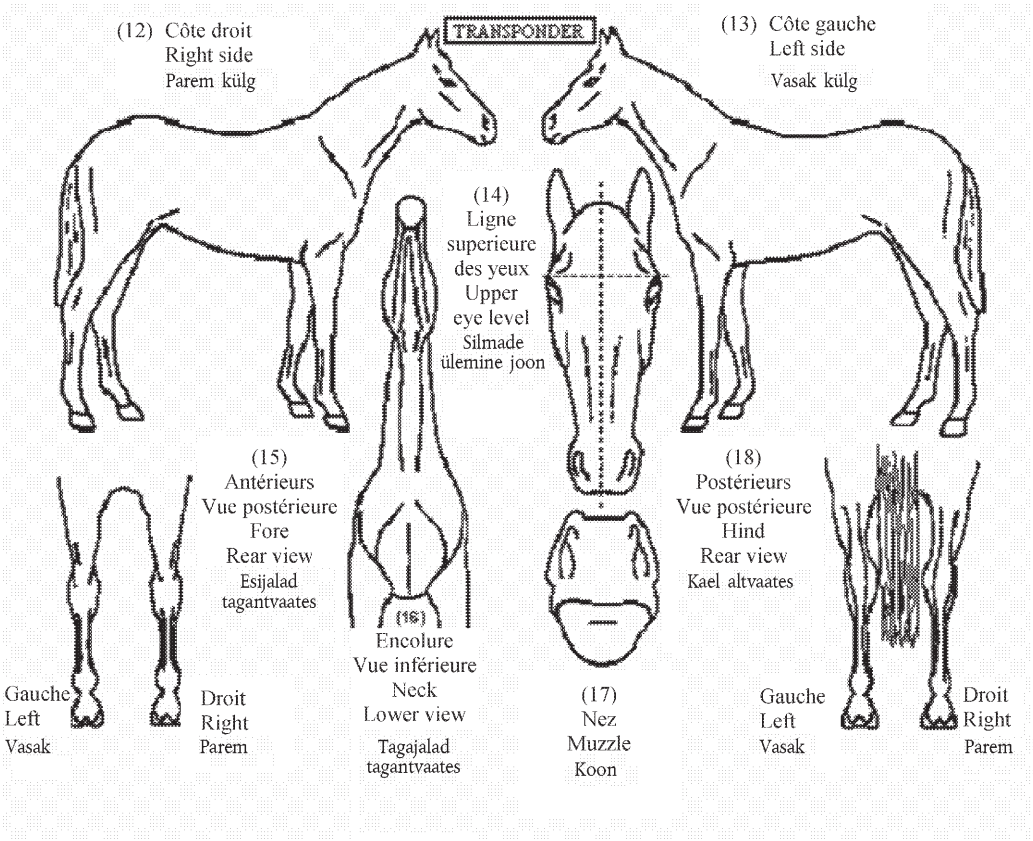
I JAGU

A osa – identifitseerimise üksikasjad

(1)(a) Espèce: Species: Liik: (1)(b) Sexe: Sex: Sugu: (2) Date de naissance: Date of birth: Sünnikuupäev:	(4) Numéro unique d'identification valable à vie (15 chiffres): Unique Life Number (15 digits): Unikaalne elunumber (15 kohta): □□□-□□□-□□□□□□□□□
	(5) Code du transpondeur (si disponible): Transponder code (where available): Transpondri kood (olemasolu korral): □□□ □□□ □□□ □□□ □□□ Système de lecture (si différent de ISO 11784) … Reading system (if not ISO 11784) … Süsteem (kui tegemist ei ole ISO standardiga 11784) Code-barres (optionnel) Bar-Code (optional) Vöötkood (mittekohustuslik):
(3) Signalement: Description: Kirjeldus: (3)(a) Robe: Colour: Värvus: (3)(b) Tête: Head: Pea: (3)(c) Ant. G: Foreleg L: Esijalg V: (3)(d) Ant. D: Foreleg R: Esijalg P: (3)(e) Post G: Hind leg L: Tagajalg V: (3)(f) Post D: Hind leg R: Tagajalg P: (3)(g) Corps: Body: Kere: (3)(h) Marques: Markings: Märgistused:	(6) Méthode de marquage alternative (si disponible): Alternative method of marking (if available): Märgistamise alternatiivmeetod (olemasolu korral):
	(7) Information sur toute autre méthode appropriée donnant des garanties pour vérifier l'identité de l'animal (groupe sanguin/code ADN) (optionnel): Information on any other appropriate method providing guarantees to verify the identity of the animal (blood group/DNA code) (optional): Teave mis tahes muu sobiva meetodi kohta, mis tagab looma identifitseerimise (veregrupp/DNA-kood) (mittekohustuslik):
	(8) Nom et adresse du destinataire du document: Name and address of person to whom document is issued: Isiku nimi ja aadress, kellele identifitseerimisdokument väljastatakse:
(9) Le: On: Kuupäev: (10) Circonscription: District: Piirkond:	(11) Signature et cachet de la personne qualifiée (ou de l'autorité compétente) (en lettres capitales) Signature and stamp of qualified person (or competent authority) (in capital letters) Kvalifitseeritud isiku (või pädeva asutuse) allkiri ja tempel (trükitähtedega)

I JAGU

B osa – joonis

Märkus väljastava organi jaoks [*ei trükita identifitseerimisdokumendile*]: joonis võib sellest näidisjoonisest veidi erineda, kui see on võetud kasutusele enne käesoleva määruse jõustumist.

▼B

II JAGU

Certificat d'origine

Certificate of Origin

Päritolusertifikaat

(1)	Nom: Name: Nimi:	(2)	Nom commercial: Commercial name: Kaubanduslik nimetus:
(3)	Race: Breed: Tõug:	(4)	Classe dans le livre généalogique: Studbook class: Tõuraamatu klass:
(5)	Père génétique: Genetic sire: Geneetiline isa:	(5)(a)	Grand-père: Grandsire: Vanaisa:
(6)	Mère génétique: Genetic dam: Geneetiline ema:	(6)(a)	Grand-père: Grandsire: Vanaisa:
(7)	Lieu de naissance: Place of birth: Sünnikoht:	Märkus:	Pedigree (si indiqué sur page additionnelle) Pedigree (if appropriate on additional page) Eellastabel (vajaduse korral eraldi lehel):
(8)	Naisseur(s): Breeder(s): Aretaja(d):		
(9)	Certificat d'origine validé le: par: Certificate of origin validated on: by: Päritolusertifikaadi kinnitamise kuupäev: Kinnitanud:	(10)(a)	Nom de l'instance émetteur: Name of the issuing body: Identifitseerimisdokumente väljastava organi nimi: (10)(b) Adresse: Address: Aadress:
(10)(c)	N° de téléphone: Telephone number: Telefon:	(10)(d)	N° de télécopie/e-mail: Fax-number/e-mail: Faks/e-post:
(10)(e)	Cachet: Stamp: Stempel:	(10)(f)	Signature: (nom en lettres capitales et qualité du signataire) Signature: (Name in capital letters and capacity of signatory) Allkiri: (allakirjutaja nimi trükitähtedega ja allakirjutaja ametinimetus)

Märkus väljastava organi jaoks [*ei trükita identifitseerimisdokumendile*]: paigutus võib näidise omast erineda, kui on tagatud nõutav teave.

III JAGU

[Täidetakse üksnes siis, kui see on nõutav direktiivi 90/426/EMÜ artikli 2 lõikes c viidatud organisatsioonide eeskirjadega ja nende eeskirjade kohaselt]

Détails de droit de propriété

1. Pour les compétitions sous compétence de la Fédération équestre internationale, la nationalité du cheval est celle de son propriétaire.
2. En cas de changement de propriétaire, le passeport doit être immédiatement déposé auprès de l'organisation, l'association ou le service officiel l'ayant délivré avec le nom et l'adresse du nouveau propriétaire afin de le lui transmettre après réenregistrement.
3. S'il y a plus d'un propriétaire ou si le cheval appartient à une société, le nom de la personne responsable pour le cheval doit être inscrit dans le passeport ainsi que sa nationalité. Si les propriétaires sont de nationalités différentes, ils doivent préciser la nationalité du cheval.
4. Lorsque la Fédération équestre internationale approuve la location d'un cheval par une Fédération équestre nationale, les détails de ces transactions doivent être enregistrés par la Fédération équestre nationale intéressée.

Andmed omaniku kohta

1. Võistlemisel Rahvusvaheline Ratsaspordi Föderatsioon egiidi all on hobuse riikkondsus sama mis omanikul.
2. Omaniku vahetuse korral tuleb pass koos uue omaniku nime ja aadressiga viivitamata esitada ümberregistreerimiseks ja uuele omanikule edastamiseks selle väljastanud organisatsioonile, ühendusele või ametiasutusele.
3. Kui omanikke on mitu või kui omanikuks on äriühing, tuleb passi märkida hobuse eest vastutava isiku nimi ja kodakondsus. Kui omanikel on erinev kodakondsus, peavad nad otsustama, milline on hobuse riikkondsus.
4. Kui Rahvusvaheline Ratsaspordi Föderatsioon kiidab heaks hobuse rentimise riiklikule ratsaspordiliidule, peab asjaomane riiklik ratsaspordiliit tehingu üksikasjad registreerima.

Details of ownership

1. For competition purposes under the auspices of the Fédération équestre internationale the nationality of the horse is that of its owner.
2. On change of ownership the passport must immediately be lodged with the issuing organization, association or official agency, giving the name and address of the new owner, for re-registration and forwarding to the new owner.
3. If there is more than one owner or the horse is owned by a company, then the name of the individual responsible for the horse must be entered in the passport together with his nationality. If the owners are of different nationalities, they have to determine the nationality of the horse.
4. When the Fédération équestre internationale approves the leasing of a horse by a national equestrian federation, the details of these transactions must be recorded by the national equestrian federation concerned.

Date d'enregistrement par l'organisation, l'association ou le service officiel **Date of registration, by the organisation, association, or official agency** **Organisatsiooni, ühenduse või ametiasutuse poolt registreerimise kuupäev**	**Nom du propriétaire** **Name of owner** **Omaniku nimi**	**Adresse du propriétaire** **Address of owner** **Omaniku aadress**	**Nationalité du propriétaire** **Nationality of owner** **Omaniku kodakondsus**	**Signature du propriétaire** **Signature of owner** **Omaniku allkiri**	**Cachet de l'organisation, association ou service officiel et signature** **Organization, association or official agency stamp and signature** **Organisatsiooni, ühenduse või ametiasutuse tempel ja allkiri**

▼B

Date d'enregistrement par l'organisation, l'association ou le service officiel Date of registration, by the organisation, association, or official agency Organisatsiooni, ühenduse või ametiasutuse poolt registreerimise kuupäev	Nom du propriétaire Name of owner Omaniku nimi	Adresse du propriétaire Address of owner Omaniku aadress	Nationalité du propriétaire Nationality of owner Omaniku kodakondsus	Signature du propriétaire Signature of owner Omaniku allkiri	Cachet de l'organisation, association ou service officiel et signature Organization, association or official agency stamp and signature Organisatsiooni, ühenduse või ametiasutuse tempel ja allkiri

Märkus [*ei trükita identifitseerimisdokumendile*]: käesoleva jao punktidesse 1–4 või nende osadesse trükitakse üksnes tekst, mis vastab direktiivi 90/426/EMÜ artikli 2 punktis c viidatud organisatsioonide eeskirjadele.

IV JAGU

Contrôles d'identité du cheval décrit dans ce passeport

L'identité de l'équidé doit être contrôlée chaque fois que les lois et règlements l'exigent: signer cette page signifie que le signalement du cheval/de l'équidé présenté est conforme à celui de la section I du passeport.

Passis kirjeldatud hobuse identifitseerimise kontroll

Hobuslase identsust tuleb kontrollida alati, kui eeskirjad ja õigusaktid seda nõuavad, ning tuleb kontrollida, kas see vastab passi I jaos esitatud kirjeldusele.

Control of identification of the horse described in the passport

The identity of the equine animal must be checked each time this is required by rules and regulations and certified that it conforms to the description given in Section I of the passport.

Date Date Kuupäev	Ville et pays Town and country Linn ja riik	Motif du contrôle (concours, certificat sanitaire, etc.) Reason for check (event, health certificate, etc.) Kontrolli eesmärk (võistlus, veterinaarsertifikaat jne)	Signature, nom en capitales et qualité de la personne ayant vérifié l'identité Signature, name (in capital letters) and capacity of official verifying the identification Identifitseerimist tõendava ametniku allkiri, nimi (trükitähtedega) ja ametinimetus

▼B

V JAGU

Grippe équine seulement
ou
Grippe équine dans le cadre de vaccins combinés

Enregistrement des vaccinations

Toute vaccination subie par le cheval/l'équidé doit être portée dans le cadre ci-dessous de façon lisible et précise avec le nom et la signature du vétérinaire.

Üksnes hobuslaste katk
või
hobuslaste katk, mille puhul kasutatakse kombineeritud vaktsiine

Vaktsineerimistõend

Hobusele/hobuslasele tehtud vaktsineerimiste üksikasjad tuleb sisestada selgelt ja üksikasjalikult ning kinnitada veterinaararsti nime ja allkirjaga.

Equine influenza only
or
equine influenza using combined vaccines

Vaccination record

Details of every vaccination which the horse/equine animal undergoes must be entered clearly and in detail, and certified with the name and signature of veterinarian.

Date Date Kuupäev	Lieu Place Koht	Pays Country Riik	Vaccin/Vaccine/Vaktsiin			Nom en capitales et signature du vétérinaire Name (in capital letters) and signature of veterinarian Veterinaararsti nimi (trükitähtedega) ja allkiri
			Nom Name Nimi	Numéro du lot Batch number Partii number	Maladie(s) Disease(s) Haigus(ed)	

▼B

VI JAGU

Maladies autres que la grippe équine

Enregistrement des vaccinations

Toute vaccination subie par l'équidé doit être portée dans le cadre ci-dessous de façon lisible et précise avec le nom et la signature du vétérinaire.

Muud haigused, välja arvatud hobuslaste katk

Vaktsineerimistõend

Hobuslasele tehtud vaktsineerimiste üksikasjad tuleb sisestada selgelt ja üksikasjalikult ning kinnitada veterinaararsti nime ja allkirjaga.

Diseases other than equine influenza

Vaccination record

Details of every vaccination which the equine animal undergoes must be entered clearly and in detail, and certified with the name and signature of veterinarian.

Date Date Kuupäev	Lieu Place Koht	Pays Country Riik	Vaccin/Vaccine/Vaktsiin			Nom en capitales et signature du vétérinaire Name (in capital letters) and signature of veterinarian Veterinaararsti nimi (trükitähtedega) ja allkiri
			Nom Name Nimi	Numéro du lot Batch number Partii number	Maladie(s) Disease(s) Haigus(ed)	

▼B

VII JAGU

Contrôles sanitaires effectués par des laboratoires

Le résultat de tout contrôle effectué par un vétérinaire pour une maladie transmissible ou par un laboratoire agréé par le service vétérinaire gouvernemental du pays doit être noté clairement et en détails par le vétérinaire qui représente l'autorité demandant le contrôle.

Laboratoorne terviseuuring

Uuringu tegemist nõudnud asutuse nimel tegutsev veterinaararst peab veterinaararsti või riigi veterinaarteenistuse volitatud laboratooriumi tehtud nakkushaigusuuringute tulemused selgelt ja üksikasjalikult sisestama.

Laboratory health test

The result of every test carried out for a transmissible disease by a veterinarian or a laboratory authorised by the official veterinary service of the country must be entered clearly and in detail by the veterinarian acting on behalf of the authority requesting the test.

Date de prélèvement Sampling date Proovivõtu kuupäev	Maladies transmissibles concernées Transmissible disease tested for Uuritud nakkushaigus	Nature de l'examen Type of test Uuringu tüüp	Résultat de l'examen Result of test Uuringu tulemus	Laboratoire officiel d'analyse du prélèvement Official laboratory to which sample is sent Ametlik laboratoorium, millele proov saadetakse	Nom en capitales et signature du vétérinaire Name (in capital letters) and signature of veterinarian Veterinaararsti nimi (trükitähtedega) ja allkiri

▼B

VIII JAGU

INVALIDATION/REVALIDATION DU DOCUMENT DANS LE CADRE DES MOUVEMENTS
Conformément à l'article 4, paragraphe 4, de la directive 90/426/CEE

INVALIDATION/REVALIDATION OF THE DOCUMENT FOR MOVEMENT PURPOSES
in accordance with Article 4(4) of Directive 90/426/EEC

DOKUMENDI KEHTETUKS TUNNISTAMINE/KEHTIVUSE PIKENDAMINE LIIKUMISE EESMÄRGIL
kooskõlas direktiivi 90/426/EMÜ artikli 4 lõikega 4

Date Date Kuupäev	Lieu Place Koht	Validité du document Validity of document Dokumendi kehtivus		Maladie Disease Haigus [lisada alljärgnevatest sobiv number]	Nom en capitales et signature du vétérinaire officiel Name in capitals and signature of official veterinarian Riikliku veterinaararsti nimi trükitähtedega ja allkiri
		Validité suspendue Validity suspended Kehtivus peatatud	Validité rétablie Validity re-established Kehtivus taastatud		

MALADIES À DÉCLARATION OBLIGATOIRE – COMPULSORILY NOTIFIABLE DISEASES – HAIGUSED, MILLEST TULEB TEATADA	
1. Peste équine — African horse sickness — hobuste aafrika katk	5. Encéphalomyélites équines (sous toutes ses formes, y compris la VEE) — equine encephalomyelitis (all types including VEE) — hobuste entsefalomüeliit (kõik tüübid, sealhulgas hobuste venetsueela entsefalomüeliit)
2. Stomatite vésiculeuse — vesicular stomatitis — vesikulaarne stomatiit	6. Anémie infectieuse — equine infectious anaemia — hobuste nakkav kehvveresus
3. Dourine — dourine — kargtaud	7. Rage — rabies — marutaud
4. Morve — glanders — malleus	8. Fièvre charbonneuse — anthrax — siberi katk

▼B

IX JAGU

Veterinaarravimite manustamine

Unikaalne elunumber ([1])
□□□-□□□-□□□□□□□□□

I osa

Käesoleva jao väljastamiskuupäev ja -koht: ([1]) .....

Identifitseerimisdokumendi käesoleva jao väljastanud organ: ([1]) .....

II osa

Märkus: Hobuslane ei kuulu tapmisele inimtarbimise eesmärgil.

Hobuslasele võidakse seepärast manustada veterinaarravimeid, mida on lubatud kasutada kooskõlas direktiivi 2001/82/EÜ artikli 6 lõikega 3, või neid, mida manustatakse kooskõlas kõnealuse direktiivi artikli 10 lõikega 2.

Mina, alla kirjutanud loomaomanik ([2])/omaniku esindaja ([2])/loomapidaja ([2]) kinnitan, et käesolevas identifitseerimisdokumendis kirjeldatud hobuslane ei kuulu tapmisele inimtarbimise eesmärgil.		
Kuupäev ja koht	Loomaomaniku, omaniku esindaja või loomapidaja nimi trükitähtedega ja allkiri	Direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikega 2 kooskõlas tegutseva vastutava veterinaararsti nimi trükitähtedega ja allkiri

III osa

Märkus: Hobuslane on inimtarbimise eesmärgil tapmisele kuuluv.

Ilma et see piiraks määruse (EMÜ) nr 2377/90 ja direktiivi 96/22/EÜ kohaldamist, võib hobuslast ravida vastavalt direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikele 3, tingimusel et sel viisil ravitud loomi võib inimtarbimise eesmärgil tappa üksnes pärast kuuckuulisc üldisc kcluaja lõppu, mis algab pärast kõncaluse direktiivi artikli 10 lõikc 3 kohaselt kehtestatud nimekirja ainete viimasc manustamise kuupäeva.

MANUSTATUD RAVIMID

Kooskõlas direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikega 3 retsepti järgi manustamise viimane kuupäev või peatamise kuupäev määruse (EÜ) 504/2008 ([7]) ([8]) artikli 16 lõike 2 kohaselt (päev/kuu/aasta)	Koht — Riigitähis — Sihtnumber — Koht	Oluline aine/olulised ained veterinaarravimi koostises, mida manustatakse kooskõlas esimeses veerus nimetatud direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikega 3 ([3]) ([4]) või määruse (EÜ) nr 504/2008 ([7]) ([8]) artikli 16 lõike 2 kohaselt	Veterinaarravimi manustamise ja/ või selle retsepti kirjutamise eest vastutav veterinaararst	
			Nimi: ([5]) ..... Aadress: ([5]) ..... Sihtnumber: ([5]) ..... Koht: ([5]) ..... Telefon: ([6])	Allkiri

([1]) Teave on vajalik üksnes juhul, kui käesolev jagu väljastatakse muul kuupäeval kui III jagu.
([2]) Mittevajalik maha tõmmata.
([3]) Kohustuslik on esitada direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõike 3 kohaselt kehtestatud ainete loetelu põhjal ainete täpsed andmed.
([4]) Teave muude direktiiviga 2001/82/EÜ kooskõlas manustatavate veterinaarravimite kohta on vabatahtlik.
([5]) Nimi, aadress, sihtnumber ja koht trükitähtedega.
([6]) Telefoninumber vormingus [+riigi suunakood (piirkonna kood) number].
([7]) Kui hobuslaste staatus ettenähtuna tapmiseks inimtoidu eesmärgil peatatakse kuueks kuuks määruse (EÜ) 504/2008 ([7]) ([8]) artikli 16 lõike 2 kohaselt, sisestada esimesse veergu peatamise kuupäev ja kolmandasse veergu järgmine tekst: „artikli 16 lõige 2".
([8]) Selle viite trükkimine on kohustuslik identifitseerimisdokumentide duplikaatide puhul, mis on väljastatud kooskõlas määruse (EÜ) 504/2008 artikli 16 lõikega 2.

▼B

X JAGU

Exigences sanitaires de base
Les exigences ne sont pas valables pour l'introduction dans la Communauté

Basic health requirements
These requirements are not valid to enter the Community

Üldised tervishoiunõuded
Nõuded ei kehti ühenduse tolliterritooriumile sisenemisel

Je soussigné ([1]) certifie que l'équidé décrit dans ce passeport satisfait aux conditions suivantes:

I, the undersigned ([1]), hereby certify that the equine animal described in this passport satisfies the following conditions:

Mina, allakirjutanu, ([1]) tõendan, et käesolevas passis kirjeldatud hobuslane vastab järgmistele tingimustele:

(a) il a été examiné ce jour, ne présente aucun signe clinique de maladie et est apte au transport;

it has been examined this day, presents no clinical sign of disease and is fit for transport;

hobuslane on täna kontrollitud, tal puuduvad kliinilised haigustunnused ning ta on transpordikõlbulik;

(b) il n'est pas destiné à l'abattage dans le cadre d'un programme national d'éradication d'une maladie transmissible;

it is not intended for slaughter under a national eradication programme for a transmissible disease;

hobuslane ei kuulu riikliku nakkushaiguste likvideerimise programmi alusel tapmisele;

(c) il ne provient pas d'une exploitation faisant l'objet de mesures de restriction pour des motifs de police sanitaire et n'a pas été en contact avec des équidés d'une telle exploitation;

it does not come from a holding subject to restrictions for animal health reasons and has not been in contact with equidae on such a holding;

hobuslane ei pärine ettevõttest, mille suhtes kohaldatakse loomatervishoiu kaalutustel piiranguid, ega ole sellistest ettevõtetest pärit hobuslastega kokku puutunud;

(d) à ma connaissance, il n'a pas été en contact avec des équidés atteints d'une maladie transmissible au cours des 15 jours précédant l'embarquement.

to the best of my knowledge, it has not been in contact with equidae affected by a transmissible disease during the 15 days prior to loading.

minule teadaolevalt ei ole hobuslane 15 päeva jooksul enne pealelaadimist puutunud kokku nakkushaigustesse nakatunud hobuslastega.

LA PRÉSENTE CERTIFICATION EST VALABLE 10 JOURS À COMPTER DE LA DATE DE SA SIGNATURE PAR LE VÉTÉRINAIRE OFFICIEL

THIS CERTIFICATION IS VALID FOR 10 DAYS FROM THE DATE OF SIGNATURE BY THE OFFICIAL VETERINARIAN

KÄESOLEV TÕEND KEHTIB 10 PÄEVA ALATES RIIKLIKU VETERINAARARSTI ALLAKIRJUTAMISE KUUPÄEVAST

([1]) Ce document doit être signé dans les 48 heures précédant le déplacement international de l'équidé.
This document must be signed within 48 hours prior to international transport of equine animal.
Käesolevale dokumendile tuleb alla kirjutada 48 tunni jooksul enne hobuslase riigist välja vedamist.

▼B

Date **Date** **Kuupäev**	**Lieu** **Place** **Koht**	**Pour des raisons épidémiologiques particulières, un certificat sanitaire séparé accompagne le présent passeport** **For particular epidemiological reasons, a separate health certificate accompanies this passport** **Teatavatel epidemioloogilistel põhjustel on passiga kaasas eraldi veterinaarsertifikaat**	**Nom en capitales et signature du vétérinaire officiel** **Name in capital letters and signature of official veterinarian** **Riikliku veterinaararsti nimi trükitähtedega ja allkiri**
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Jah/ei (mittevajalik maha tõmmata)	
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Jah/ei (mittevajalik maha tõmmata)	
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Jah/ei (mittevajalik maha tõmmata)	
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Jah/ei (mittevajalik maha tõmmata)	
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Jah/ei (mittevajalik maha tõmmata)	
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Jah/ei (mittevajalik maha tõmmata)	

▼B

II LISA

Kiipkaardil talletatud teave

Kiipkaart peab sisaldama vähemalt järgmisi andmeid:

1. **Nähtav teave:**
   - identifitseerimisdokumente väljastav organ,
   - unikaalne elunumber,
   - nimi,
   - sugu,
   - värvus,
   - transpondri edastatava koodi vähemalt 15 viimast kohta (olemasolu korral),
   - hobuslase foto.
2. **Elektrooniline teave, millele pääseb juurde standardse tarkvara abil:**
   - vähemalt identifitseerimisdokumendi I jao A osas olev kogu kohustuslik teave.